

Det må forventes, at der – i hvert fald indtil der er fastlagt en nærmere praksis på området – vil blive indgivet et ret betydeligt antal begæringer om gældssanering. I overgangsperioden vil det næppe heller kunne undgås, at der vil blive tale om et ikke uvæsentligt antal appelsager vedrørende nyordningen. Det kan ikke anses for hensigtsmæssigt, at skifterettens afgørelser i gældssaneringssager skal kunne indbringes direkte for højestret, hvis berammelsestider i den senere tid er øget på grund af et stigende sagspres. Det skal i den forbindelse bemærkes, at mellem en tredjedel og halvdelen af samtlige sager om gældssanering skønnes at ville foreligge i det storkøbenhavnske område.

På den anførte baggrund foreslår justitsministeriet, at de gældende regler om appel fra sø- og handelsrettens skifteafdeling ændres, således at sø- og handelsrettens afgørelser i sager om gældssanering vil skulle indbringes for østre landsret.

Den foreslåede appelordning omfatter både afgørelser, som træffes ved behandlingen af sager om gældssanering uden for konkurs, og afgørelser vedrørende gældssanering i konkurs. Skifterettens afgørelser i sager om gældssanering vil skulle træffes enten ved kendelse eller beslutning, hvorfor appel vil skulle ske ved kære.

I medfør af retsplejelovens § 9 a, stk. 6, 1. pkt., tiltrædes sø- og handelsretten af 2 sagkyndige ved afgørelse af tvistigheder i konkursboer om, hvorvidt en anmeldt fordring skal anerkendes, såfremt sag til afgørelse af tvisten ville være en sø- eller handelssag (jfr. retsplejelovens § 6, stk. 5). Retten kan uden for de nævnte tilfælde tilkalde sagkyndige meddommere ved behandlingen af konkursboer, jfr. retsplejelovens § 9 a, stk. 6, 2. pkt.

Som følge af disse regler deltager sagkyndige ikke ved sø- og handelsrettens behandling af sager om gældssanering. Afgørelsen i disse sager vil således blive truffet uden en forudgående kollegial domstolsbehandling. Baggrunden for den gælden-

de særlige ordning om appel fra sø- og handelsretten til højestret er, at denne domstols afgørelser typisk træffes efter en kollegial behandling med deltagelse af fagkyndige meddommere. Som nævnt ovenfor vil dette ikke være tilfældet ved afgørelser i sager om gældssanering, og justitsministeriet har derfor fundet det naturligt, at appelreglerne udformes på en sådan måde, at appel (kære) i disse sager sker til østre landsret.

Til § 2

Den foreslåede ændring i gældsbrevslovens § 17 om adgang til at fremsætte indsigelser vedrørende fordringer, der er knyttet til et omsætningsgældsbrev, svarer til § 2 i lovudkastet i betænkning nr. 957 om gældssanering. Der henvises til betænkningen, side 169.

Til § 3

Til nr. 1–2

Den foreslåede ændring i retsafgiftslovens § 37, stk. 1, indebærer bl.a., at retsafgiften for behandling af konkursbegæring forhøjes fra 250 kr. til 500 kr.

De foreslåede nye bestemmelser i §§ 37 a og 37 b, stk. 1, medfører, at der ligesom for behandling af begæring om konkurs skal betales en afgift på 500 kr. for indgivelse af anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om gældssanering.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 37 b, stk. 2, skal der endvidere betales en afgift på 1.000 kr. for indledning af gældssaneringssag. Denne afgift svarer til, hvad der gælder med hensyn til forhandling om tvangsakkord (jfr. § 28, stk. 4, i lov om retsafgifter).

Til § 4

De foreslåede bestemmelser indeholder ikrafttrædelses- og overgangsregler.